Hind lisadega 20 marka.
(1926 a. Riigikohtu otsused lhk. 17—32.)

Riigi Teataja

Ilmub tarvidust mööda.

Toimetus ja talitus:	Tellimiste hind:	Kuulutuste ja teadaannete hind:
Riigi trükikojas, Niine tän. 11. Kontor on avatud kella 8—2. Sealsamas lehe tellimiste vastuvõtmine. Kõnetraat: toimetus 445, kontor 232.	12 kuu peale . . . . . 1200 mk. 6 „ „ . . . . . 600 „ Üksik nr. kuni 32 lhk. . 10 „ „ „ „ 48 „ . 20 „ jne.	Kohtukuulutused, suuruse peale vaatamata — 100 marka; kaotatud isikutunnistuste kuulutused — 50 marka; muud kuulutused iga mm-rida 8 marka.

Nr. 39. Teisipäeval, 26. aprillil 1927 a. **Nr. 39.**

I.

Sisu: **Nr. 35. Vene Nõukogude vägede poolt tehtud sõjakahjude ja rekvisitsioonide tasumise seaduse täiendamise seadus.**
Nr. 36. Tallinna Raekojaplatsi korraldamiseks kinnisvara sundvõõrandamise seadus.
Nr. 37. Tartu ülikooli õppejõudude ja eripalgaliste teenijate tasude seadus.

II.

Raha- ja siseministri määrus.
Sundmäärus eraõhusõidu järelevalve kohta.
Täiendus sundmäärusele kauplemise aja kohta Põltsamaa linnas.

III.

Korraldus riigiteenijate ja nende perekonnaliikmete arstiabi tasumäärade kohta.
Teadaanne Viljandimaa valdade marutaudikahtlaseks tunnistamisest.
Teadaanne Võrumaa valdade marutaudikahtlaseks tunnistamisest.

I.

Nr. 35. Riigikogu poolt 8. aprillil 1927. a. vastuvõetud

Vene Nõukogude vägede poolt tehtud sõjakahjude ja rekvisitsioonide tasumise seaduse täiendamise seadus.

Vene Nõukogude vägede poolt tehtud sõjakahjude ja rekvisitsioonide tasumise seadus („R. T.“ nr. 31 — 1926. a.) täiendatakse järgmiste uute paragrahvidega:

§ 4. Kõik kahjutasunõudmise asjad, mille kohta käesoleva seaduse § 2. põhjal on teatatud tasusaamise soovist ja mis sisuliselt ei ole otsustatud linna, maakonna või ajutise komisjoni poolt (seadus nr. 168 — „R. T.“ nr. 88/89 — 1921. a.), vaatab läbi ja otsustab peakomisjon.

§ 5. Käesoleva seaduse järgi tasutakse kahjud ja rekvisitsioonid üksikule isikule või asutusele kuni ühe miljoni margani; kahjuosa üle selle summa ei arvestata.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Abisekretär J. Piiskar.

Nr. 36. Riigikogu poolt 9. aprillil 1927. a. vastuvõetud

Tallinna Raekojaplatsi korraldamiseks kinnisvara sundvõõrandamise seadus.

§ 1. Tallinna Raekojaplatsi korraldamiseks sundvõõrandatakse Tallinna linnale Raekojaplatsil asuv kinnisvara, kinnistu nr. 290-B, mis sisaldab $2^{37}/_{49}$ ruutsülda linna obrokimaad ühes selle maa peale ehitatud ühekordse hoonega.

§ 2. Sundvõõrandatud kinnisvara eest maksab Tallinna linn senistele omanikkudele tasu vastavate seaduste järgi.

§ 3. Sundvõõrandamise teostab siseministeerium.

§ 4. Tallinna linnal on õigus pärast tasumaksmist kinnistada sundvõõrandatud kinnisvara oma nimele.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Abisekretär O. Liigand.

Nr. 37. Riigikogu poolt 9. aprillil 1927. a. vastuvõetud

Tartu ülikooli õppejõudude ja eripalgaliste teenijate tasude seadus.

§ 1. Tartu ülikooli õppejõududele ja eripalgalistele teenijatele makstakse:

a) palka — riigiteenijate üldise palgaredeli järgi järgmiselt:

korralisele professorile	35.000.—	mk. kuus.
erakorralisele professorile ja professori kohustetäitjale	30.000.—	„ „
dotsendile	26.000.—	„ „
dotsendi kohustetäitjale	22.000.—	„ „
prosektorile, astronoom-observaatorile ja õpetatud-aednikule	18.500.—	„ „
eriainete õpetajale	17.000.—	„ „
lektorile filosoofia teaduskonnas	12.000.—	„ „
tegeliku aiatöö ja mesilaspidamise õpetajale	10.000.—	„ „

b) teenistusvanuse ja ametsõitude tasu ning laste-abiraha: riigiteenijate tasude seaduses ettenähtud normide järgi;

c) lisapalka:

rektorile	7.200.—	mk. kuus.
prorektorile	5.000.—	„ „
teaduskonna dekaanile	5.000.—	„ „
teaduskonna prodekaanile	4.000.—	„ „
teaduskonna sekretärile	1.500.—	„ „
teaduskonna abisekretärile	1.200.—	„ „
majanduskomisjoni liikmele	3.000.—	„ „
Pasteuri instituudi juhatajale	1.800.—	„ „

Vabariigi Valitsusel on õigus lubada ülikooli valitsuse ettepanekul väljamaalt kutsutavaile õppejõududele maksta reisi- ja ületulemise kulud ja, kui nad kutsutud kuni 5 aastaks, kokkulepitud tähtaja lõpul toetust tagasisõiduks kuni 3 kuu palga suuruses.

Rektori loengute tundide normaalarv on 2 tundi nädalas, prorektoril — 4, teaduskonna dekaanil — 5 ja prodekaanil — 5. Üle selle normi loengute eest omal õppekohal makstakse neile kuni 6-tunnilise normini lisatasu $^1/_{24}$ aasta põhipalgast semestritunni eest ülejäävatest palgakrediitidest või nende puudumisel ülikooli erisummadest.

Väljamaalt kutsutud õppejõududele, kellele selle seaduse maksmahakkamiseni makseti 30% lisatasu, makstakse edaspidi puuduv vahe praegu saadava tasu ja selles seaduses ettenähtud normide vahel, seni kui õppejõudude normaaltasu ei ole tõusnud ühes teenistusvanuse lisaga kuni nimetatud väljamaalaste poolt praegu saadava tasuni.

§ 2. Professoritele ja teistele määralistele õppe- ja abiõppejõududele, kes ajutiselt täidavad kõik kohused mingil teisel vakantsel või tegelikult täielikult või osaliselt vabal õppetoolil või õppekohal, makstakse selle eest tasu kuni 50% täidetava koha palgast, kuid mitte enam kui 50% täitja palgast; üksikute tundide eest aga vastavalt $^1/_{24}$ aasta palgast semestritunni eest. Tasumaksmine sünnib ülejäävatest palgakrediitidest või nende puudumisel ülikooli erisummadest.

Lektorite asetäitjad saavad tasu tundide arvule vastavalt § 1. ettenähtud alusel.

Lektorile ja tehnilisele abijõule makstakse tasu § 2-ses ettenähtud juhtumisel samas suuruses, nagu eriainete õpetajalegi.

§ 3. Teaduslikkude ülesannete täitjale, kellel ülikoolis ei ole määralist kohta, ja kes õpetab vakantse või tegelikult täielikult või osaliselt vaba õppekoha sunduslikkudes eksamiainetes, makstakse § 2. tähendatud krediitidest kuni 6-tunnilise normini tasu 17.000.— margast kuni 30.000 margani semestritunni eest ülikooli valitsuse määramisel, kusjuures arvestatakse vastava koha ja kohustega, kui ka ülesande täitja teadusliku kvalifikatsiooni ja kõrvalteenistusega; kogu tasu ei või seejuures suurem olla vastavast palgast.

§ 4. Kui õppeülesanne antakse sunduslikus eksamiaines, mis ei ole ühegi määralise õppejõu kohustuslikuks õppeaineks, siis makstakse kuni 6-tunnilise normini tasu 17.000—20.000 marka semestritunni eest õppetöö täiendamiseks lubatud eelarve-summadest või nende puudumisel ülikooli erisummadest.

Keskkooli ainete metoodikate õpetajaile makstakse vastavast, iga aasta eelarve korras tarbekohaselt nõutavast, didaktilis-metoodilise seminari krediidist 22.000 marka semestritunni eest, kuni 2 tunnini; tundide eest üle 2 makstakse pool ülalnimetatud määrast.

Seminari juhatajale makstakse lisapalka 3.000 marka kuus.

Samal alusel makstakse tasu ka ülemääralisele abiõppejõule.

Kui õppeülesanne antakse isikule, kellel määraline koht ülikoolis, siis makstakse tasu alustel, mis ette nähtud § 2., lugedes täidetava koha kuupalgaks 17.000—20.000 marka.

§ 5. Professori ja dotsendi kohustusliku õppetöö ülemääraks on 8 teoreetilist tundi nädalas ja peale selle vastavate sunduslikkude praktikumide juhatamine asjaomase teaduskonna õppekava kohaselt. Üle selle normi loengute eest omal õppekohal võivad nad lisatasu saada ülikooli erisummadest teaduskonna põhjendatud ettepanekul ja ülikooli valitsuse määramisel, arvates $^1/_{24}$ nende aastapalgast semestritunni eest.

§ 6. Eradotsendile, samuti teistele õppejõududele, kelle loengud asjaomase teaduskonna poolt soovitavaks tunnistatud, võib ülikooli valitsus ülejäävatest palgakrediitidest või nende puudumisel ülikooli erisummadest maksta kuni 3-tunnilise normini 20.000 marka semestritunni eest.

§ 7. Ülikooli õppejõududel, kes välja kuulutanud teaduskonna loal ja ülikooli valitsuse kinnitusel erilised ülikooli poolt antava tasu alla mitte kuuluvad loengud, on õigus kuulajailt saada loengu maksu ülikooli nõukogu poolt määratud ja haridusministri poolt kinnitatud suuruses.

§ 8. Praktiliste tundide eest makstakse käesoleva seaduse §§ 2., 3., 4., 5., 6. ja 7. ettenähtud juhtumistel 75% teoreetiliste loengute ja õppetundide tasumäärast.

§ 9. Filosoofia teaduskonna lektoritele makstakse tundide eest, mis nad üle 6 nädalatunni annavad, lisatasu 4.800 marka semestritunnist.

§ 10. Ülikooli raamatukogu juhatajale arvatakse sama palk ja teenistusvanuse tasu, nagu korralisele professorilegi, kui ta oma kvalifikatsiooni poolest vastab nende kohta seatud nõuetele, vastasel korral määratakse temale tasu ülikooli valitsuse poolt haridusministri kinnitusel vastavalt tema kvalifikatsioonile kas dotsendi või erakorralise professori palga suuruses.

§ 11. Kodumaal õppivale ülikooli teaduslikule stipendiaadile makstakse toetusraha 9.000 marka kuus ja väljamaal õppivale — ühes reisikuludega — kuni 56.500 marka, mis makstakse välja kas vastava välisriigi või mõnes muus kindlas valuutas. Kui palju viimati nimetatud määrast võib stipendiaatidele lubada üksikutes välisriikides, määrab ülikooli ettepanekul kindlaks haridusminister kokkuleppel rahaministriga. Peale selle saavad nad laste-abiraha riigiteenijatega ühistel alustel ja määral.

§ 12. Ülikooli ametnikkudele, teaduskondade tehnilistele abijõududele (assist. jne.) ja ülikooli teenijatele makstakse palka, teenistusvanuse, ületunni ja ametsõitude tasu ning laste-abiraha vastavalt riigiteenijatele ettenähtud normidele.

§ 13. Käesolevas seaduses ettenähtud tasunormid loetakse maksvaks arvates 1. aprillist 1927. a. Ühes sellega kaotab maksvuse Riigikogu poolt 8. veebruaril 1923. a. vastuvõetud Tartu ülikooli õppejõudude ja eripalgaliste ametnikkude palgaseadus („R. T.“ nr. 26 — 1923. a.).

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Abisekretär O. Liigand.

II.

Raha- ja siseministri määrus.

Aktsiisi seaduse § 623 põhjal (V. S. K. V köide) keelame ära üleriiklise karskuspüha puhul igasuguste alkoholsete jookide müügi 30. aprillil ja 1. mail s. a. kõikides riigikui ka erakauplustes, restoranides ja einelaudades.

Tallinnas, 14. aprillil 1927 a.

Rahaminister Leo Sepp.

Siseminister J. Hünerson.

Siseministri sundmäärus eraõhusõidu järelevalve kohta.

(Välja antud õhusõidu seaduse § 4 põhjal, „R. T.“ nr. 43 — 1923 a.)

„R. T.“ nr. 54 — 1926 a. avaldatud siseministri sundmääruse § 15-ne 1 lisa p. 12 (Haapsalu sulutud raioon) kaotatakse ära ja sama lisa p. 1 muudetakse ja pannakse maksma järgmises uues redaktsioonis:

Eraõhusõiduriistadele on järgmised maa-alad suletud:

1) Tallinna raioonis — maa-ala ja merepind, mis piirduvad joonega:

põhjast — Paljassaare põhja tipp — 59° 30′ 30″ p. l. 24°16′15″ i. p.;

läänest — 59°30′30″ p. l. 24°16′15″ i. p. — Keila jõesuu — Klooga jaam — Klooga järve ida kallas — Vasalemma jõgi — Klooga järve juures kuni Vasalemma asunduseni — Vasalemma asundus;

lõunast — Vasalemma asundus — Vasalemma jaam — Aesma asundus — Kiisa jaam;

idast — Kiisa jaam — tee Kiisa jaamast Kirdalu öömajani Raudalu maanteel —

Raudalu maantee kuni kitsaroopalise raudtee ülesõiduni — kitsaroopalise raudtee liin Raudalu maanteelt kuni laiaroopalisest raudteest ülesõidu kohani — laiaroopalise raudtee liin kuni tselluloosivabrikuni — tselluloosivabrik — Glint — Põhja tuletorn (Valge majak) — Russalka ausammas — mererand — Põhjamuul — Paljassaare põhja tipp.

Tallinnas, 11. aprillil 1927 a.

Siseminister J. Hünerson.

Põltsamaa linnavolikogu poolt 22. veebruaril 1927 a. vastu võetud

Täiendus kauplemise aja kohta käivas sundmääruses.

Põltsamaa alevivolikogu poolt 21. detsembril 1925 a. kauplemise aja kohta Põltsamaa alevis vastu võetud ja „Riigi Teatajas“ nr. 9 — 1926 a. avaldatud sundmääruse § 1 täiendatakse lit. d-ga järgmiselt:

d) Riigi piirituse- ja viinakaupluses kella 8-st hommikul kuni kella 3-ni päeval.

Linnapea M. Terras.

Sekretär R. Vassil.

III.

Töö-hoolekandeministeeriumi korraldus riigiteenijate ja nende perekonnaliikmete arstiabi tasumäärade kohta.

„Riigi Teatajas“ nr. 143 — 1923 a. töö-hoolekandeministeeriumi teadaandega riigiteenijate ja nende perekonnaliikmete kohta maksma pandud arstiabi tasumäärad muudetakse järgmiselt:

Alates 20. aprillist 1927 a. pannakse maksma järgmised tasunormid, mille piirides riigiteenijate ja nende perekonnaliikmete arstimise kulud ametasutuste poolt võib tasuda:

A. Hammaste ravitsemise alal:

1.	Hamba või hambajuurika väljatõmbamine	75 mk.
2.	Hamba või hambajuurika valuta väljatõmbamine	100 „
3.	Hamba plombeerimine ühes kõige ettevalmistusega . . .	200 „
4.	Hammaste kivist puhastus .	100 „

B. Sünnitusabi ämmaemanda poolt:

1.	Abiandmine sünnituse puhul, sünnitusaja jooksul ja vähemalt üheksa päeva jooksul peale sünnitamist	2.500 mk.

C. Masseerijate tasumäärad:

Masseerimine: 1.	Üksik liige . .	60 mk.
2.	Üks jalg . . .	75 „
3.	Mõlemad käed, jalad, õla . .	90 „
4.	Üldine . . .	100 „

Töö-hoolekandeministri eest dr. Mõttus.

Tervishoiu ja hoolekande direktori eest dr. Männik.

Teadaanne.

Alus: Loomataudide vastu võitlemise seaduse § 27 („R. T.“ nr. 60 — 1923 a.) ja määruste §§ 77, 78 ja 79 („R. T.“ nr. 62/63 — 1924 a.).

Teatan, et Võisiku, Soosaare ja Vana-Tänassilma vallad ning Kõo, Vana-Põltsamaa, Uue-Põltsamaa, Uue-Võidu, Olustvere, Vana-Võidu, Uusna ja Viljandi valla osad kuni 15 kilomeetri kauguseni, arvates Võisiku valla Kaavere külast, on marutaudikahtlaseks piirkonnaks tunnistatud.

Kõik koerad selles piirkonnas tulevad kuni 7. juulini 1927 a. kinni pidada.

Viljandis, 16. aprillil 1927 a. Nr. 45.

Viljandi-Pärnu prefekti aj. aset.
Viljandi kriminaalkomissar (allkiri).

Sekretär V. Oja.

Teadaanne.

Alus: Loomataudide vastu võitlemise seaduse § 27 („R. T.“ nr. 60 — 1923 a.) ja määruste §§ 77, 78 ja 79 („R. T.“ nr. 62/63 — 1924 a.).

Võru-Petseri prefekt teatab, et Võrumaal asuvad Koiola, Peri, Kioma, Kähri ja Timo vallad on tunnistatud marutaudikahtlaseks piirkonnaks kuni 13. juulini 1927 a.

Kuni nimetatud tähtpäevani tulevad kinni pidada eelnimetatud valdade piirkonnas kõik koerad ja kassid. Koeri ja kasse, kes ümber hulguvad, peab politsei ja eraisikute poolt ära hukatama.

Võrus, 13. aprillil 1927 a. Nr. 51-ü.

Võru-Petseri prefekt V. Rotenbork.

Asjaajaja R. Anton.

Vastutav toimetaja J. Reinhold. Riigi trükikoja trükk ja kirjastus.